

Fremtidens vidunderlige verden

Sandheden om Helbredelse

Af Herbert W. Armstrong

1979 udgave

Kapitel 2

Lær at tro

Vi er nu kommet til Biblens lære omkring temaet **HELBREDELSE**. Den bedste måde jeg kan overbringe denne lære, er ved at fortælle mine egne personlige erfaringer, da jeg opdagede den.

Da min hustru og jeg begyndte at komme i Guds Kirke i 1926 - 1927, bar den stadig NAVNET "Guds Kirke". Der vidste de, at Kristus ville komme igen for at regere på jorden i tusind år, men ikke meget om, hvad der i realiteten ville ske under dette tusindårsriges regering.

Allerede i 1860 havde største parten af dem forladt kirken, efter at de var kommet til at tro, at Kristi tusindårsrige ville finde sted i himlen. Samtidig med at de forlod sandheden, skiftede de også det sande navn.

På trods af, at de der blev tilbage ikke havde stor viden om Guds Rige, så holdt de fast på at holde Guds bud. De var oprigtige folk og havde stadig mere bibelsk sandhed end nogen anden religiøs gruppe på jorden.

Selv om Guds Kirke have holdt ud i mange hundrede år, havde de tilsyneladende lidt efter lidt mistet meget af det oprindelige sande evangelium.

Sand viden bliver åbenbaret

Senere udvikling har vist, at den levende Kristus dengang var i færd med at kalde mig til et meget specielt arbejde her i de **SIDSTE TIDER**. Jeg skulle begynde Guds Kirkes Filadelfia æra (Åbenb. 3:7-13), for at genoprette megen tabt viden (Dan. 12:4), til at genoptage forkyndelsen om Riget (Matt. 24:14) og prædike (Markus 13:10) Hans sande evangelium for alle folkeslagene, før enden på vor nuværende verdensorden. Vi er nu nået til de sidste generationer, hvor Kristus vil komme igen og oprette Guds Rige.

Mit livs største chok fik jeg, da jeg i efteråret 1926 læste i min Bibel, at det jeg havde hørt som "evangelium" var i de mest grundlæggende aspekter modsat af, hvad den virkelige Jesus og Biblen klart og tydeligt sagde.

Det var en utrolig overraskelse at læse profetien i Biblen om, at ALLE NATIONER -- hele verden -- ville være misledte i vor tid! Det var et overordentlig chok at finde ud af hele sandheden om Guds Rige, og at Gud har inspireret apostelen Paulus til at erklære en dobbelt forbandelse over enhver, der forkynnder evangeliet, i strid med det de havde hørt fra ham (Galater 1:8-9).

Mine øjne blev åbnet til det sande evangelium, der i Biblen er beskrevet klart og letforståeligt, for dem der er villige til at se og tro.

Kaldet

Som jeg har skrevet tidligere, siger jeg sammen med Paulus: "Det vil jeg nemlig sige jer brødre! At det evangelium, som er blevet forkyndt af mig, er ikke menneskeværk; det er jo heller ikke af noget menneske, jeg har fået det eller har lært det, men ved en åbenbaring af Jesus Kristus ... Men dengang Gud ... besluttede at åbenbare sin Søn for mig, for at jeg skulle forkynde evangeliet om ham blandt hedningerne og konger og Israels børn [Apo. Ger. 9:15], da spurgte jeg ikke kød og blod til råds ... *jeg indskrev mig heller ikke på noget teologisk seminarium eller anden religiøs undervisning af denne verden*, men gik til Kristus, det levende personlige Guds Ord, som instruerede mig igennem Guds skrevne Ord, Den Hellige Bibel" (Galater 1:11-17).

Efter de første seks måneder med intensiv og nærmest dag- og nat studier af Biblen, skete min omvendelse og dåb i foråret 1927 -- og jeg fortsatte med at blive undervist af den levende Kristus gennem Hans skrevne Ord. Dette er fortsat igennem de 50 år der er gået siden. Jeg boede med min familie i Portland, Oregon. Som 1927 skred frem fortsatte jeg mine intensive bibelstudier. Snart begyndte jeg at udvikle mig "og vokse i vor Herres og frelser Jesu Kristi nåde og erkendelse" (2. Peter 3:18). Ved dåben modtog jeg den levende Guds Hellige Ånd. Mit sind var blevet fornyet. Jeg var begejstret over denne nye evne til at forstå Guds åbenbarede forståelse. Alligevel måtte jeg lære trin for trin en doktrin ad gangen. Den vanskeligste del var at aflægge den arvede falske viden.

Fru Armstrong blev ramt

I begyndelsen af august 1927, blev min hustru pludselig ramt af flere fysiske ledelser. Først blev hun bidt i det venstre ben af en hund. Næsten samtidig måtte hun gå i seng med betændelse i mandlerne som hun ikke blev helt rask efter, før hun stod op og fik et voldsomt tilbagefald. I mellemtiden fik hun blodforgiftning i højre finger, efter at have stukket sig på en rosentorn.

De følgende to - tre dage skiftedes hendes søster og jeg til døgnet rundt at holde hendes højre arm højt hævet indpakket i næsten kogende Epsomsalt omslag.

De hævede mandler udviklede sig til halsbetændelse med opsvulmet hals, så hun ikke kunne synke. Vi tilkaldte naturligvis lægen.

I tre døgn kunne hun ikke synke hverken føde eller væske og det værste var, at hun heller ikke kunne sove et eneste øjeblik. Hun var tæt på udmattelse. Den røde streg fra blodforgiftningen steg, på trods af vore anstrengelser, op ad hendes højre arm. Den var nået til skulderen og var på vej til hjertet. Lægen sagde til mig udenfor hendes hørevidde, at hun ikke ville leve de næste 24 timer.

Den tredje dag uden søvn, vand og mad var en utålelig varm augustdag og hen på formiddagen kom en nabokone for at besøge min kone.

"Hr. Armstrong" sagde hun, "ville De have noget imod, at jeg henter en mand og hans kone der kan salve og bede for fru Armstrongs helbredelse?"

Det lød lidt fanatisk i mine ører, men for forvirret til at modsætte mig sagde jeg nølende, "Nej, det tror jeg ikke." To timer senere kom hun tilbage og sagde, at de ville komme omkring klokken syv om aftenen.

Jeg begyndte at fortryde. Hvad nu hvis disse mennesker var hellige der væltede sig rundt eller vilde, højt råbende fanatikere? Hvad ville vore naboer sige? Jeg gik ind til nabokonen og sagde til hende, at det var bedre om de ikke kom alligevel. Hun var venlig. Hun ville med det samme gå ud og fortælle dem, at de ikke skulle komme. Da blev jeg klar over, at der var over en mil hver vej ud til dem. Det var midt på den varmeste dag i hele året.

"Åh, jeg er ked af det" sagde jeg. "Jeg var ikke klar over at De skulle gå så langt, men jeg er bange for, at disse mennesker vil råbe, jamre sig og bruge mund, og skabe uro i nabolaget." "Åh nej, de er meget stille folk," forsikrede hun mig. Jeg fandt ikke flere undskyldninger og sagde: "Godt lad dem da komme".

Meningen med tro

De viste sig at være jævne og ligetil. Ikke højt uddannede og alligevel i besiddelse af en god naturlig intelligens.

"Dette er alt sammen nyt for mig," begyndte jeg, så snart de sad ved min kones seng. "Vil De have noget imod at besvare nogle få spørgsmål?"

Det ville han gerne, og fra Biblen læste han svarene på alle mine spørgsmål. Jeg genkendte alle versene han læste, men havde aldrig før sat dem sammen på den måde. Her så jeg dem for første gang som undervisningsmateriale, formaninger, forklaringer og vigtigst af alt, som LØFTER! Jeg begyndte at forstå -- og tro! Jeg vidste at min kone også troede.

Jeg knælede sammen med dem ved hendes seng. Manden salvede min hustru med olie fra en lille flaske han havde i lommen. Derefter bad han stille men dybt indtrængende, en positiv og trosfyldt bøn, som jeg aldrig havde hørt noget lignende før. Han turde henvende sig direkte til Gud, idet han henviste til, hvad Gud siger i Biblen. Han citerede Guds betingelser og løfter og anvendte dem på min hustru, idet han frimodigt og med tillid bad Gud holde sine løfter.

Vi havde aldrig hørt en lignende bøn! Vi vidste at Guds Ord indeholdt løfter. Vi troede Gud. Fru Armstrong og jeg selv VIDSTE at hun var blevet helbredt -- ligesom denne mand havde gjort fordring på i sin bøn -- fra hendes isse til hendes fodsåler.

Som de rejste sig for at gå, lagde kvinden sin hånd på min hustrus skulder og sagde stille, "Du vil sove i nat." Jeg var fyldt af taknemmelighed og takkede dem.

Da de var gået bad min hustru mig hente en slåbrok. Uden et ord stod hun op, og arm i arm gik vi i tavshed ud til fortovet og tilbage igen.

Min kone gik i seng med det samme og sov indtil kl. 11.00 næste formiddag. Da stod hun op og klædte sig på, som om intet usædvanligt var hændt. Hun var fuldstændig helbredt -- FOR ALT!

Vi havde lært en ny lektion om TRO! Denne oplevelse har siden influeret i utallige andres forståelse af tro. Vi havde lært, at vi kan stole på Guds Ord. Guds TROFASTHED er perfekt.

Et nyt emne at sætte sig ind i

Det var en overordentlig respektindgydende fornemmelse, der fyldte mig ved tanken om, at jeg skulle studere et fuldstændigt ukendt emne – HELBREDELSE, TRO og BØN, tre emner der er uløselig knyttet sammen.

I vor erfaring med min kones helbredelse, var der dog en virkelig skuffelse. Jeg følte dyb taknemmelighed til manden og hans kone, der havde bragt os denne vidunderlige nye erfaring. Jeg havde lært en nærmest chokerende sandhed fra Biblen: At Kristus IKKE blev oprejst fra de døde på en søndag, og at korsfæstelsen ikke foregik på en fredag. Jeg skrev en artikel om denne opdagelse. Denne mands inderlige bøn ikke alene helbredte min kone, den åbnede også min forståelse for ny bibelsk sandhed. Jeg ønskede at dele denne overraskende sandhed om opstandelsen med ham.

Med mit manuskript under armen tog jeg hen til ham så han kunne læse det og give sin mening om rigtigheden. Jeg lod ham beholde det. Nogle få aftener senere ringede jeg igen på hos manden, som jeg anså for at være en Guds mand, og spurgte, om han havde læst min artikel.

”Joh, Broder, jeg tog det til vor præst og vi gik sammen igennem den.” Han undgik at give sin mening om artiklens sandfærdighed.

”Jamen fandt I nogle fejl i min fremstilling?” Vedblev jeg stædigt.

”Nej, nej, Broder,” indrømmede han. ”Vi kunne ikke finde noget forkert i det; men, Broder, vi føler at det er farligt at studere den slags emner. Måske bliver man forvirret. Vi føler, at det vil være det bedste for dig slet og ret at glemme alt om dette. Vi føler, at der er mere presserende emner du burde studere. Det er bedst kun at have tanke for Kristus.”

Gudgiven kundskab afvist

Jeg gik hjem meget desillusioneret, bedrøvet og ufattelig skuffet. Han indrømmede, at jeg havde fundet en ny sandhed. Han var ikke i stand til at finde fejl i mit manuskript. Det var Biblens sande lære, og alligevel, han ikke alene afviste, hvad han indrømmede var Guds Ord, han opfordrede mig også, en nyomvendt mand der havde tiltro til ham, til at acceptere traditioner og falsk lære og afvise Ordet fra Den Levende Gud!

Da jeg var kommet hjem slog jeg tilfældigt op på Hosea 4:6 hvor Gud siger, at ”Hans folk skal gå til grunde, fordi det er uden kundskab”. Gud vil slå hånden af dem! Det tyngede mit sind. En uge senere gik jeg ned ad Sandy Boulevard til det Gamle Tempel, hvor manden og hans kone arbejdede som pedel. Jeg håbede stadig på at kunne frelse denne mand fra følgerne af at have afvist sandhed.

Jeg fandt ham i den store mødesal og han var nedslået og modløs. ”Broder!” udbrød han da han så mig. ”Broder, noget forfærdeligt er sket. Gud har forladt mig. Han svarer ikke mine bønner mere. Gud har altid brugt mig i en speciel mission, at bede for de syge. Han har altid hørt mig og på mirakuløs måde helbredte han de folk jeg bad for. Han gør det ikke mere! Nej, ikke mere. Jeg forstår det ikke!”

Kun sandheden – ellers får det følger

Stakkels mand! Jeg forstod. Jeg prøvede at forklare, men han ville ikke høre mig. Han havde været troende og dybt oprigtig, og selv om han ikke var en belæst mand, havde Gud brugt ham som instrument til at udføre mirakler og hjælpe folk.

Jeg citerede fra 1. Johannes’ brev 3:22: ”Og hvad vi end beder om, får vi af ham, fordi vi holder hans bud og gør det, som er ham velbehageligt.” Men han kunne ikke indse, at afvise Guds sandhed og nægte at holde Hans bud havde noget at gøre med hans tilfælde. Gud havde forlangt, at han enten skulle acceptere sandhed eller blive offer for konsekvenserne. Jeg har ikke set eller hørt fra manden siden da.

Kristus fortsatte med at åbenbare sandhed efterhånden som jeg fortsatte med omhyggeligt at studere Hans Ord. Han ikke alene åbnede min forståelse for sandheden om helbredelse, men også for sandheden i det evangeliske budskab – Guds Rige. Jeg forstod det vigtige hverv Gud havde overdraget til sine apostle: ”Gå ud i al verden og forkynd evangeliet for al skabningen!” (Markus 16:15).

Jeg forstod, at det var et verdensomspændende præsteskab, ikke kun lokalt, ikke engang nationalt begrænset til vor egen nation. Det blev også åbenbart for mig, hvordan Jesu og de første apostles gerning og mirakler gik hånd i hånd med forkyndelsen af evangeliet. Det kom også til at stå klart for mig, hvordan Simon Magos forårsagede, at det sande evangelium ophørte med at blive forkyndt og stoppede de mirakuløse helbredelser; men det skete dog først mange år senere. På dette tidlige tidspunkt i mit kristne liv forstod jeg, hvordan helbredelse også virker i vore dages Guds Kirke (Jakob 5:14-15). Jeg blev også klar over profetierne om, hvordan forkyndelsen af budskabet om DE SIDSTE TIDER i det tyvende århundrede skulle finde sted. (Redaktørens note: De Sidste Tider der nu er fortsat ind i det en og tyvende århundrede efter Herbert W. Armstrongs død i 1986).

Det centrale kapitel

Det profetiske kapitel i Det Ny Testamente, som det hele står og falder med, er Mattæus 24. Før jeg kommer ind på, hvad Biblen siger om helbredelse i begge, Ny og Gammel Testamente, er det vigtigt, at læseren forstår, hvordan denne forkyndelse, efter nitten århundreder, i dag bliver bekendtgjort i HELE VERDEN som VIDNE for alle nationer – ikke at det kommer til millioner af mennesker i hver nation; men det bliver forkyndt som vidnesbyrd for eller imod alle nationer.

Da Jesus forlader templet i Jerusalem, hvor han havde talt, peger disciplene, efter at de var blevet alene med ham på Oliebjerget, på helligdommes bygninger og siger: ”Sig os, når skal dette ske? Og hvad er tegnet på dit komme og verdens (æraens) ende?” (vers 3.)

”Da svarede Jesus og sagde til dem: ’Agt vel på, at ikke nogen skal føre jer vild. Thi mange skal komme i mit navn og sige: ’Jeg er Kristus;’ og de skal føre mange vild” (versene 4-5). Så her advarede Jesus dem imod et stort bedrag, den falske ”Kristendom” der prædiker KRISTUS for verden – prædiker OM budbringeren men ikke BUDSKABET HAN KOM MED – Hans evangelium.

Det er først i vers 14, han oplyser om tegnet, der skal tilkendegive at enden kommer og at Hans genkomst er nær: ” Og dette evangelium om Riget skal prædikes over hele jorden til et vidnesbyrd for alle folkeslagene; og så skal enden komme.”

Dette faktum, at han gav forkyndelsen af det sande evangelium som tegn på ENDEN, viser, at det ikke har været forkyndt til verden over disse 19 – 20 århundreder, ellers kunne det ikke være et tegn.

Læg nøje mærke til at denne profeti siger, at dette evangelium skal prædikes over hele jorden, men helbredelse er ikke nævnt i den forbindelse. I andre forbindelser lærer Biblen os, at helbredelse er for Kirken; men det er ikke en integreret del af nutidens forkyndelse af Kristi evangelium til verden.

Hvorfor?

✉ **Le Siècle à Venir asbl**
Allée du Grand Chénîât, 30
B6280 – Loverval
Belgium

☎ (32) 071-221.308

📠 (32) 071-221.389

💻 le.siecle.a.venir@brutele.be